

го въ дупки-тѣ и го пустнаха когато имъ са пратило едно голѣмо количество лари за откупуваніе. *Л. Д. 1875 р. 147.* Двѣ малки момченца олавятъ будка-та въ два-та скута и ѝ извоздаты. *Ч. 86.* Отъ десѣтъ години дѣте-го олави мотикъ въ рѣкѣ. *Ч. 60.* Азъ чакъ тогава го олавахъ за рѣката кога-то си свършваше двайсетъ и четвърта-та си советта. *Л. Д. 1875 р. 128.* Катедрали-тѣ и много мошета синагоги и пр. сѣ работа на необразовани Българи които едва ще знаятъ да оловятъ калема въ рака. *Л. Д. 1875 р. 43.* Оловѣ са Оловямъ са 1) попадусь, попадаюсь: Рибарятъ като видѣлъ толкъсь много рыбы, хвърга мрѣжата и оловятъ ся само четири рыбы. *Х. I, 76.* 2) схвачусь, хватаясь: Тя са оловила о колѣне-тѣ му съ смѣхъ и плачъ. *Л. Д. 1875 р. 154.* Оловямъ са о (за) работа принимаюсь, берусь за дѣло.

Оломнански пр. трѣтегодишный, серб. ономланскій: Първо яболко остана надъ вода: „Ова“, велить, „оломнанско бѣше“. *М. 57.*

Олошка с. ж. тоже что овошка. *М. р. 517.*

Олтáренъ пр. олтáрный: Олтáрнитѣ двери. *Бл. Моминска сѣла. 28.*

Олтáръ с. м. олтáрь: Светъ Никола отговаря: Сребро злато да доградимъ У църквы-тѣ волтари-тѣ, Да обнижемъ прѣстоли тѣ, Безцѣннѣ камыкъ да ми свѣти Да ми свѣти по волтари. *Ч. 356.*

Олу* Оглу* (oghoul, s. t. 1. Fils) с. м. сынъ: Догледа го него-вата майка, Море та му вели, вели говори: „Юй Алѣ, Алѣ, бизумъ олу!“ *В. 285.* Употребляется большею частью въ соединеніи съ именами собственными: Денкооглу, Пенчооглу (см. Денковъ, Пенчовъ).

Олу́нж и. св. Олу́нямъ и. да. облуплю, облупляю; едеру, еди-раю кору, —кожицу: Прѣсни яболки д' олу́нжъ. *М. 242.* Олу́нж са Олу́нямъ са облуплюсь, облупляюсь: Овощы-ты ся торятъ, окопа-вать и олу́нжамъ ся кора-та. *Л. Д. 1870 р. 180.* Тя (кора-та на дѣ-тинско-го теме) ще ся олу́нжъ слѣдъ нѣкой день и вещь не ще ся о-хванѣ. *Л. Д. 1869 р. 97.*

Олу́чж и. св. Олу́чвамъ и. да. понаду, попадаю въ цѣль (см. улучж): По лека лека ся изучи толкъсь и на двѣтъ щото олучваше вся-когажъ бѣлека, ако и да бешѣ твърдѣ далечъ, и малакъ колкото единъ петакъ. *Р. А. 91.*

Олу́щж и. св. Олу́щ(у)вамъ и. да. 1) вылущу, вылущиваю: Олу́щи бадемы-ты. *Л. Д. 1872 р. 255.* 2) сожру: Кумѣтъ ѣлъ, ѣлъ, а кумецѣтъ видѣлъ, че той ще да олу́щи сичкыятъ хайверъ, му рекалъ: куме заповѣдай и отъ бобѣтъ. *Кн. 45.*

Олюлявамъ са и. м. возвр. трясуясь, шатаюсь: Телемакъ за-пахтѣнъ вече осѣщаше колѣнѣтъ си че са олюлявать (*Déja T. hors d'haleine, sentait ses genoux chancelants*). *Т. 264.* Той вървѣше подиръ